

licul

Humor și satiră

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. **Inserțiuni:** De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Toastul Calicului, ținut la banchetul adunării generale al asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român din 9 August în Alba Julia.

Domnilor și Dómnelor!

Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român nu e altceva, decât negațiunea confesională a Românilor din Transilvania. În această asociațiune Români din Transilvania se întrunesc, fără deosebire de revereandă. Popa Colac cu popa Pupăză își strâng mâna unității naționale. Și dacă Domnilor și Dómnelor, asociațiunea transilvană n'ar avea și alte merite pentru Români din Transilvania, meritul, că ne-a întrunit sub o căciulă, pentru mine, e cel mai mare.

Ađi, din întâmplare, la compunerea comitetului central al asociațiunei nóstre, am observat pe unii domni umblând cu degetul prin căciulă, ca se facă găuri, dar' eu vă asigur Domnilor și Dómnelor, cultura, ce ne pregătește asociațiunea transilvană, ca mâne-î va plesni preste degete.

Asociațiunea transilvană are și alte merite pentru dezvoltarea nóstră literară și culturală — le cunoșteți cu toții. Decând cu zidirea școlei de fete din Sibiiu însă, de care

comitetul central al asociațiunii noastre în raportul seu anual v'a făcut o detaiată amintire, în mai mulți indiviđi s'a născut o fatală dubietate despre progresul asociațiunii transilvane. Acei indiviđi, vedând zidirea școlei pentru fete, au venit cu conceptele lor despre progres în confușiune, și nu mai știu, care progres al asociațiunii transilvane e mai mare: Progresul în regres, sau regresul în progres?!

Și eu, Domnilor și Dómnelor, țin, că pompósa școlă pentru fete din Sibiiu e lux, și, față cu puterile materiale, de care dispunem, 'mi vine se aseamăn asociațiunea transilvană cu acei indiviđi, cărora le place a umbla cu cismele vixuite și dacă n'au talpă la ele. Nu mă țin însă de aceia, cari, în afaceri de mari interese naționale, de regulă își pórtă opiniunile în cismă, și prin scălcierea călcăilor dela cisme, vor a dovedi, că pământul e rotund.

Și eu țin, că am cheltuit cam mult cu zidirea școlei pentru educațiunea sexului celui frumos. Ba se ȃice, că însuși comitetul central al asociațiunii noastre, când a vedut școlă gata, și s'a uitat în pungă, se afla în pozițiunea acelei neveste, despre care se povestește, că mâța 'i-a mâncat doi chilo de carne. Nevésta adecă, ca s'e se convingă a cumpénit mâța. Mâța a tras însă în cumpénă numai doi chilo. Atunci nevésta fropată a ȃis: Doi chilo! — asta ar fi carnea, dar' unde-'i mâța?

Așa și comitetul central al asociațiunii noastre, când a vedut zidirea școlei gata, a ȃis: Școlă ar fi, dar' unde's banii?!

Dar' se lăsăm banii Domnilor și Dómnelor! — Bani au și țigani! Scopul e măreț! Suntem datori se ne îngrijim și de cultura femeii române. Am ȃis destul în 25 de ani: „Asociațiunea transilvană pentru literatura și

cultura poporului român⁶, se mai dicem și: Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura popoarelor române!

Prin cultivarea femeii, Domnilor și Dómnelor, plătim o veche datorie. O veche datorie dic, pentru-că femeii avem se-î mulțămim starea societății omenesti de ađi. Cei-ce au învățat istoria biblică, me înțeleg!

Dacă Domnilor și Dómnelor, strămoșa Eva n'ar fi mâncat din pomul cunoștinței binelui și al rēului și, aliându-se cu șerpele, n'ar fi sedus și pe strămoșul Adam ca se muște din mărul cel pădureț, omenimea ar fi nemuritoare. Atunci însă n'am avea medici, și cine 'și-ar sparge ađi capul, după care metodă se bage ómenii în pământ, după metoda homeopatică sau după cea alopatică. N'am avea popi neuniți, pentru-că tótă lumea ar fi unită, și Blăjenii n'ar fi avut lipsă a se uni cu Roma!

Dacă strămoșa Eva n'ar fi mâncat din pomul cel oprit, în lume ar fi pace, ear', pace fiind în lume, n'am avea cătane, și fetele nóstre ar fi răpitate de cele mai dulci visuri, de visurile după cauțiuni, ca se se pótă mărita după ofițiri. — Pace fiind în lume, n'am avea advocați, pentru-că, de unde ar trăi advocații, dacă ómenii nu s'ar certa. Bieții advocați, ar fi siliți se mință pe nimica, așa mint pe bani!

Dacă strămoșa Eva n'ar fi mușcat din mărul cel oprit, ađi ar fi armonie în lume, atunci însă n'ar fi posibil, ca doi Români înteligenți d'aici din Bělgrad, întrând într'o cârciumă, se se pună la trei mese. Și armonie fiind în lume, chiar și Bělgrăđenii își făceau până ađi o casină română!

Dacă strămoșa Eva n'ar fi mâncat din mărul cel oprit, omenimea ađi n'ar mai avea lipsă a-și sparge capul după

pânea de toate ilele, atunci înse i dascălii noștrii ar avea ce mânca!

Dacă stremoșa Eva n'ar fi mncat din mărul cel oprit, n'ar fi avut lipsă se-și schimbe toaleta i se caute prin burueni după alta, i ai bărbații ar fi scutiți de conturile creditorilor!

Așa Domnilor i Dómnelor v'ași putea dovedi prin nenumerate exemple meritele femeii pentru starea societății de ai, în care trăim. Eu cred înse, că din exemplele arătate, înțelegeți cat datorim noi femeii!

Era deci timpul suprem, ca se ne cugetăm odată la plătirea acelei datorii, i comitetul central al asociațiunii transilvane, prin neobosita sa stăruință, de a isprăvi școla pentru fete din Sibiiu, 'și-a plinit numai datorința, care trebuie se strca mulțmита nstr generală.

Trăim în rele timpuri Domnilor i Dómnelor! Pmntul nu se mai întórce în jurul aurului sórelui, ci în jurul sórelui aurului. ómenii caută cu lmpașul după aur. Tinerii noștrii de ai, voind a se însura, caută bani, bani fără muere, i, numai dacă nu se pte altcum, iau cu banii i o muere, dar' neci-când muere fără bani. Ei țin la principiul: Banii fără muere snt lumină fără umbră, muerea fără bani umbră fără lumină.

Să ne înzestrăm deci femea română cu capitalul cul-turei, i eu vă asigur Domnilor i Dómnelor, că femea română, i dacă nu va strforma lumea întru tóte, sigur ne va crește tineri, care vor prețui la fete capitalul spiritual i cultura inimei mai pre sus dect aurul i argintul.

Eu îmi golesc pharul meu pentru cultura femeii romnel

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da !

Jocă Marcule frumos,
Jocă popii din Romos,
Dar' nu-mi juca ca o babă
Că joci popii Băsarabă!

Hop, că el de popă mare
Face prohodul călare
De pe calul lui cel sur
Jocă-l-Mărçuț pe sub ciur!

Marcule, de ai curaj
Jocă nițel și-n Gioagiu
Că-n Gioagiu sunt trei preoți
Toțitrei nu-s vrednicitreizloți!

Apoi, Marcule se scii
Că doi se țin de Sibii
Ear' al treilea de Blaj
Fiind om mai cu curaj.

Toți trei sunt de omenie Și născuți pentru beție Dar' ca popa Repede Nici la dracul nu-i vedé.	Marcule nu te lăsa Până-i juca și-n Conța Colo-n tractul Miercurii, Jócă Mărcuț cum-i scí!
Hop, că Repede Anton Ca un cucernic cocon Dela slujbe cât de lungi Vine tot în patru brânci.	Hop, că Ioan Irimie Vrea popia pe rachie, Două buți făgăduí Numai de l'or întări!
Și ómenii de prin sat Íi dau pace și nu-l bat. Nici când merge-n „vlea-sacă” La o věduvă buiacă.	Conțenii, ómeni jingași Se-nvoiră mintenași Al alege-n parochie Numai sē dee rachie.
Numai cât un om mișel, Blěstămatul Muticel Preutesei cam vestesce Popa unde conăcesce.	Jócă deci lui Irimie Că apoi ți-a da rachie Cum dádu pe parochie Hop, Marcule, hop!
Apoi dómna preutésă Vedēndu-și spártura-n casă Veđi bine, cam face larmă Mai dându-i și câte-o palmă.	Hop, Marcule nu te da, Hop și jócă-n Docnecea În Bănat lângă Sēcaș La doi ómeni nevoiași!
Dar' lui Repede nu-i pasă; Pentru-o věduvă frumósă Chiar și bâte ar răbda, Necum palme, éc'așa!	Hop, că popa cu birăul Aduc acolo tot rēul Adecă popa Bălian Cu socrus'o cel viclean.
Fă-ți dar' Marcule curaj, Jócă-mi popii din Gioagiu Mai vērtos pe Repede Sē-i părăie ósele!	Ei prin a lor mișelii Silesc multe familii Sē-și lapede chiar legea, Hop, Marcule éc'așa!

Apoi birău Cismănariu
 Mai scrie după gendari
 Și pe cei-ce legea-și lasă
 Prin cotețe mi-i îndesă.

Și mi-i bate și-i muncesce
 Și pe jos mi-i tăvălesce
 Deci Marcule, ia-i în brațe
 Pe amândoi și mi-i învață.

Dă minte popii Bălian
 Să fie popă râmlean
 Nu sclavul socrului său
 Că i-a bate Dumneșeu!

Marcule nu te sfii,
 Hai joca-mi profesorii
 Anumit cei din Arad,
 Joca, că de nu te rad!

Că-n Arad la internat
 E prefect Dr. Horvath
 Care e și profesor
 Joca-l Mărcuț binișor!

El de altcum ca prefect
 E-n multe lucruri perfect,
 Dacă cineva se-ndóie
 Întrebe pe Marchișóie.

Multe minute și ciasuri
 Petrec ei ca două paseri
 În brațe stringându-se
 Și tot sărutându-se

Altcum el nu-i om jingăș
 Că bea și fără răvaș
 Ba întră beat chiar și-n școlă,
 Că beția dór nu-i bólă.

Jocă-l deci cum se cuvine
 Că pe rëndul care vine
 Ți-oi mai da și alții-n brânci
 Numai buni se mi-i mănânci.

Mai avem noi profesori
 Cari se-mbată adese-ori
 Și-n beție n'au rușine,
 Acuși i-a scí fic-cine.

Marcule, cap de căldare
 Joca și-n Toracul-mare
 La cocóna dăscăliță
 Că-i dragăstósă leliță.

Ea, cu dragostile ei
 Face scandal în femei
 Ba la săteni li rușine
 Dascălul cum de-o mai ține.

Jocă-i una Marcule
 Și-i strigă puiuțele:
 Fie-ți rușine leliță
 Că parcă ești dăscăliță!

Hop și țup în două labe
 Mai joca și la Pánade
 La Albuțul cel cernit
 Că și el e procopsit.

Că în podul casei lui	Ba chiar judele din sat
E ca-n. fundul birtului	La el în pod a aflat
Lădi, și paturi, ba chiar mese	O nevastă, pe'nserat
Și alese jupănese!	Fugită dela bărbat.

Jocă-i deci și lui o leacă
De dragoste s'e-i mai treacă
Ori dac' a fi tot mișel
Dă în Têrnăvă cu el!

Urzică Scandalografescu.

Diarele din România, și după ele Tribuna, Gazeta Transilvaniei etc. buciună de un timp încóci cu inima umflată de bucurie cât un profund emigrarea Ovreilor din România. Publicul românesc se ține în evidență exactă despre numărul Ovreilor emigrați din România, dar' câți Ovrei întră din Rusia în locul celor emigrați, asta nu ne-o

spune neci un diar. De aceea mie-'mi vine se aseamăn diarele române cu țiganul, care număra exact păduchii pe care-'i omorea, dar' despre mulțimea lindinilor ce-'i rămâneau nu-și știea da socoteală.

E un îmbucurător semn, când Ovreii părăsesc o țară, pentru-că Ovreiu în societatea creștinească e mai periculos decât colera! Colera dacă întră într'o țară se pôte localisa. Multe constituții fizice, și dacă le atacă, colera nu le pôte nimici. Ea omóră numai ce-'i putred și apoi dispare. Ovreul din contră, întrat într'o societate, nu cunóște localisare, el omóră societatea moralmente și materialmente, ca dihorul găinile, și apoi se face stăpân.

Într'o comună cât de mare, ajunge un Ovreu ca, în câțiva ani s'o demoralizeze și s'o calicească până la deservire, așa încât chiar popa, care mereu strigă în biserică contra Ovreilor, pentru-că au omorît pe Christos, ducându-se la cârciumă, privește în Ovreul cârciumar un fel de Mesia.

Semnificatóre e totuși emigrarea Ovreilor din România, unde tóte lăcustele-'și află existența. Asta cu atâta mai mult, cu cât din Ungaria nu emigrează neci un Ovreu, ba din contră emigrează fii lui Arpad, cu tóte că acum sânt 20 de ani, decând au apucat cu cuțitul la slănina naționalităților. Se vede adecă, că Ovreii taie mai adênc în slănina Ungurilor, decât aceștia în aceea a naționalităților.

Motivul emigrării Ovreilor din România, nu ni'l spun diarele nóstre, dar' mie mi se pare, că neci nu'l cunosc, pentru-că cunoscêndul, nu s'ar bucura așa tare.

Ce e drept, Ovreul neavênd patrie nu pôte avea neci patriotism adevêrat, și-n patria română patriotismul fals n'are trecere. Numai Ungurul stimează pseudopatriotismul și e capace a-și părăsi patria, lăsându-o pradă falsilor patrioți. Numai în Ungaria e posibil, ca un Ovreu ca Roth Abraham

din K. Monostor să se decoreze cu cruci de merite pentru șarlatanerii electorale, și Unguri, ca notarul Szász din Lăpușul unguresc, care în 48 și-a vărsat sângele pentru patrie, să devie batjocura locustelor din Palestina.

Cu toate acestea, nu falsul patriotism nesuferit de Români e cauza emigrării Ovreilor din România. Ovreul, dacă emigrează, emigrează la comanda „Societății Israelite” din Paris, și tot ce face, face la comanda acelei societăți. Eu mă mir deci de bucuria țăreilor noastre, care cu atâta satisfacțiune buciună în lume emigrarea Ovreilor din România. Eu unul numai atunci mă voi bucura, când voi ceti, că ultimul Ovreu a părăsit România. Ca se ajung însă astă bucurie, numai un mijloc există: Românul se nu vîndă neci se cumpere dela Ovreu! Până când Românul cumpără și vinde Ovreului, mai curînd pere decât scapă de el.

Se știe țărele noastre: Lumea se se prăpădească, și tot se vor afla Ovrei, cari îi vor vinde ruinele!

Calicograme.

Petersburg, 30 August. Alexandru, principele Bulgariei, sosind ađi aici, s'a proclamat de împărat al tuturor Rușilor.

Budapesta, 30 August. Kalikukoff, ministrul finanțelor Bulgariei se află de câte-va zile în Budapesta ca să și câștige o copie despre starea finanțelor Ungariei. Ministrul nostru de finanțe Szapáry l'a îmbiat cu deficitul Ungariei în original.

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Cetit'ai soțe, că comuna Găinar, aprópe jumătate, s'a surpat, și ccea-laltă jumătate e pe cale a se surpa! — Vai de bieții Găinăreni!

Pupăză: Blăstémul lui Dumnezeu soțe! Până când în Găinar erau numai Uniți, nu s'a surpat un bordeiu! — Îndată ce consistorul vostru, prin întemeierea unei parochii gr. or. în Găinar, a nimicit unitatea confesională, și prin urmare cea națională, au început surpările, și nu-'i nici un păcat, dacă întreaga comună se prăpădește, ca Androchelul!

Colac: Atunci comuna Secătura, și câte alte comune, în care consistoriul vostru, prin înființarea de parochii gr. cat. a nimicit unitatea confesională, și prin urmare

cea națională, demult ar fi trebuit să se prăpădească ca Sodoma și Gomora!

Pupăză: Secătura confesională din comuna Secătura are să-și mulțămiască existența sa numai secăturilor administrațiunei vóstre consistoriale. Altcum comuna Secătura e o comună harnică, în care ușor póte flămândi un popă unit pre lângă cel neunit, și doi dascăli pot muri, după cea mai lătită metodă pedagogică Bell-Lenchester, de fóme; dar' ce pécate au pus pe metropolitul vostru să sfințiască pentru comuna Găinar un popă neunit, unde popa cel unit nu încape de poporenií sei să flămândască, și unde dascălul, dacă ar fi, tótă activitatea sa pedagogică ar trebui să 'și-o consume cu cerșitul!

Colac: Ei, și pentru care scop ține metropolitul vostru în Selişte un popă, unde nu numai că nu-'i suflet de om unit, dar' chiar și preoteasa popii unit e neunită?!

Pupăză: Dar' apoi ce ȃici tu de popa vostru din Șaldorf, care, în ȃiua de Paști, când cetește evanghelia după stihuri, trebuie să-și tragă totodată clopotul și să-și bată tóca?

Colac: Ce să ȃic? — E un scandal confesional vrednic de afurisenia lui Dumneȃeu și blagoslovenia dracului!

Pupăză: Și óre când vom ajunge noi sóțe timpul, în care adjectivele unit și neunit se vor șterge din lexiconul naționalității române?!

Colac: Întreabă pe Vancea!

Pupăză: Ba întreabă tu pe Miron! — dar' eu trebuie să mă duc sóțe, că Ilisie Dovleac mi s'a însinuat, că vrea să treacă la sfânta Unire!

Colac: Ducetea-i calea mutului cu Ilisie Dovleac cu tot — da tu creȃi, că eu n'am bani d'o litră de rachiu, ca să-mi câștig altul?!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că tu n'ai fost la balul asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporenelor române din Bělgrad!

Încă pe la începutul lui Julie 'mi ȃicea cocóna Sfecla, că Bělgrădenele n'au cultură socială, că trăiesc între sine ca cănele-n căsătorie cu mȃța, că-s maghiarisate, ovreite, armenite și mai știe Han-Tătar ce ite — și că ea, de ar avea 10 fete, mai bine le-ar duce la tîrgul dela Găina, decât la balul asociațiunii transilvane din Bělgrad etc. — Câț!

Acum, după ce cocóna Sfecla a aflat, că, decând asociațiunea transilvană face tîrgurilor de fete dela Găina concurință, bal ca-n Bělgrad nu s'a pomenit, și că la acest

bal au fost fete atât de frumoase și cu atâta gust gătate, de celibii făceau bale la gură după taina a sésa, și călugării 'și blăstemau camilavca — acum ȕic — de necaz, că n'a fost la balul din Bělgrad, și, dacă șignónele ar crește ca urzicile pe sub garduri, 'și-ar smulge tot pěrul din cap. Căt!

Așa rabiată încă n'am vėđut pe cocóna Sfecla, ca dela balul asociațiunei transilvane din Bělgrad încóce. Biata nu mai are hodină, și mereu se ceartă cu bărbatu-so, pentru-că nu o a dus și pe ea la acel bal. Tot tiranule și ghilcosule 'și polecrează bărbatul. Căt!

În serile trecute, cocóna Sfecla m'a chiebat la mămăligă cu lapte. Când ne punem la masă, pécatele pun pe coconul Sfeclău de laudă balul dela Bělgrad. Asta a fost destul, ca cocóna Sfecla se 'și iasă din petece. Una două, de mánie, își smulge șignonul din cap, și'l tránțește zup în blidul cu laptele, de toți sfinții de pe päreți își lingeau laptele de pe buze, și nóuē nu ne-a rămas alta, decât se mănćăm mămăligă cu șignon. Căt!

Dar' ce e drept, balul asociațiunei transilvane din Bělgrad a și fost bal în formă și scriptură, bal aprópe curat național românesc. Bal național românesc ȕic, pentru-că dame străine n'au fost, și paserile împodobite cu pene străine dela acel bal încă erau române. Căt!

Însē ce-o se'i faci, în cel mai curat grău afli câte un grăunte de neghină: Și la balul asociațiunei transilvane din Bělgrad erau șlepuri. Erau, ce e drept, șlepuri vechi, mănćate de călcăiele jucătorilor pe la alte baluri, ca alba de ham, dar' șlepu-i códă, și códă au rămas damele cele cu șlepuri dela balul din Bělgrad. Mițuluc!

Încă la neci un bal național românesc nu s'a uitat cătrința cu atâta dispreț la șlep, ca la balul din Bělgrad. Ba neci fasolea în ȕiua de Paști n'a mănćat atâta rușine

ca șlepu la acel bal. C'un cuvânt, balul asociațiunei transilvane din Bělgrad se pôte numi victoria cătrintei preste șlep! Mișuluc!

Și ce se'ți vadă ochii, ear' graiul se ți se facă nod în vîrfu limbei? — Damele din Sibiiu s'au prezentat la balul din Bělgrad în costum național românesc! Acele dame; care până dăunăđi considerau șlepu de a treia po-tință a culturai, și-n códă-și concentrau tóte speranțele unui viitor național românesc, la balul din Bělgrad, s'au prezentat în cel mai frumos costum național românesc. Mișuluc!

Încep și damele române din Sibiiu a'și deschide ochii și a vedea, că tipul naționalității singur prin costum se validează, și că femea în prima linie are chiemarea a păstra și nutri caracterul naționalității. Mișuluc!

Costumele naționale românești dela balul din Bělgrad au fost multe, variate și tóte frumoșe, pentru-că tot ce-i național românesc urit nu pôte fi. Când vine însě vorba la întrebarea: Care costum a fost cel mai frumos? atunci acela, fără îndoială, a fost al unei dame din Sibiiu. Las că neci Sibianca nu era urită, costumul ei însě se apropia de idealu frumșetii. Mișuluc!

Și un atare costum ca al Sibiencii era de lipsă la balul din Bělgrad, ca se servească acelor dame de prototip, despre ale căror haine, cu tótă frumșeta lor, s'ar fi putut afirma: „Bucatele au fost bune, dar' nu le-a știut pune!“ — Frumosul lipsit de harmonia lui „vinoncóci“, îi frate de cruce cu cânele cel cu óla'n cap. Căț!

Nu stă frumos, și costumul național romesc nu suferă la fete frisura a la svárnog. Ear' acele fete, care cercetează baluri în frumosul costum țărănesc, dacă-și spală mânilé, se pot presenta la bal și fără mânuși. O batistă, sau un buchet de flori în mână, suplinesc mânușile cu mai multă har-

monie. Românce numai când pleacă după urzici trage mânuși, și fete, cărora le place pěrul măciucă în vârful capului, măritese după bărbați grobiani, nu cerceteze baluri. Câț!

Țină minte fetele române la compunerea costumului național: Găina cu creastă n'o poți deosebi de cocoș, și boul cu corne scurte adeseori trece de vacă. Câț!

Altcum, abstragând dela defectele unor toalete, la balul din Bělgrad, au fost multe fete costumate în tótă harmonia, fete de rară frumsețe. Atâta erau de frumoșe, de'ti venea se le săruți până la o dóua venire, ear' după aceea batăr numai odată, ș'apoi se mori de nemurire. Mițuluc!

Erau și tineri voinici și frumoși la bal, după care, câtu's de bătrână, îmi lăsa gura apă — țucu'i! Și mă rog, cocóna Gurădulce nu sărută pe ori-ce mucos. Mițuluc!

Mulți amoresați și mai multe amoresate erau la balul din Bělgrad, le-o cetii din fața obrazului. Am vedut p'un tiner, care preumblându-se prin sala balului cu amoresa sa la braț, fluera »Isaia dântuește«, ear' amoresa lui ascuția din buze, și se uita după icóne. Mițuluc!

Am observat și p'un bărbat, care iubea, fără se știe nevastă-sa de — iubirea lui. Acest bărbat umbla în jurul nevestei sale, ca cocoșul în jurul găinei, până când nevastă-sa se uita preste el la alții. Câț!

Mai bătător la ochii tuturor se manifesta amorul unui teolog absolut cătră o fată tinără, căreia-i vedeai din fața, că-n studiul istoriei biblice n'a ajuns neci până la a treia pagină. Acești doi fericiți, în tot decursul balului umblau nedespărțiți, ca Castor cu Polux. Când nu jucau amândoi — ce rar se întâmpla — se urmăreau unul pe altul cu ochii lui Argus. Între pause steteau adeseori vis-a-vis unul de altul, și-n poziția asta stând, scânteile

amorului săreau din ochii lor, ca rachetele din vesuvul pirotehnicului Stuver. Mițuluc!

Cu mare drag mă uitam eu la cei doi amoresați și cu mine mulți alții, care cercetează balurile cu ochii deschiși. Dar' și era interesant aspectul, pentru-că amoresații cu atâta foc se întesau unul de altul, încât unui nesdravên 'i-ar fi fost cu greu a găci, care din ei ar fi dat celuiialt mai bucuros o sărutare. Mițuluc!

Bieții amoresați, siliți de împrejurări, observau politica opozițiunei pasive. Ce păcat — diceam în mine — că amoresații nu se țin de Tribuniști, pentru-că aceia la moment erau gata a sări în activitate, și a se săruta în mijlocul balului. Cât!

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Stichuire poporală*
 din părțile Sătmărene.

Gye mândra gyela Bikiș	Gyină și tu lelku mnyeű
Mě gyespartye-un kerityis;	La minye pē kebeleű.
Kerityișu l'oi sări	Astă vară l'aratăș
Cu mândra m'oi tălăl.	Pus-ai bagye, tǎgǎdăș,
Suflă vĕntu hátálmăș....	Că pē minye mi luá
Merg honvezii'n ruculăș;	Se ffu menyaszonyea ta.
Honvezii mǎrșálujeszk	Insě tómn'a hǎlădit
Fetyele-i sǎjnǎlujeszk.	Și fǎrșangu-a erkezlit,
Cum vinye bgyátá fecskuță	Tu nyici báj n'ai setye 'nsori,
În țara mai meleguță:	Dare-ar Dumneđeu se mori!

Latgyefóme,
 dascál rom.

*) Iată o limbă românească atacată de bóla racului maghiarizării! Și Sătmărenii pórtă o atare limbă în gură?

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Ungurul beat bea și cu dracul bruderșaft — pentru
ce să nu bea și cu Sașii!

* * *

Nimica nu prosperează-n Ungaria ca deficitul și, dacă
merge tot așa, preste puțin ajungem la culmea fericirii
și înghițim, ca țiganul, de șapte-ori gol și'odată fără pâne!

* * *

Cu nemulțămirea-și plătește lumea datoriile de recu-
noștință, și, cine-și mai espune viața pentru Bulgari, me-
rită un picior în grindă.

* * *

Boul ce cutrieră cu jugul în gât, și dacă-i legi limba,
nu e așa de compătimit ca bărbatul de sub pantof, care,
cu limba slobodă, trebuie să-și ție pupăza!

* * *

Dascălii românești, fără deosebire de bucóvnă, sunt pionerii răbdărilor prăjite!

* * *

Omul póte tot ceea-ce voește, dacă voește ce póte!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Visurile amorului tãu sã țã se isbãndeascã, și, când vei voí sã-ți sãruți drãguța, țepe de ariciu sã-ı creascã sub nas!

* * *

O cãpițã de iascã sã-ți creascã-n vãrful nasului, cre-mene sã ți se facã urechile, și, când vei voí sã-ți aprinđi pipa, se n'ai de unde lua amnarul!

* * *

Șapte reverenți încinse cu brâul preste un palton
cuptușit cu cojoc de berbece se porți în mijlocul verii, și,
de frică, că teologia înghiață-n tine, se-ți urle curajul în
pantaloni, ca lui Păscan dela facultatea teologică din Cernăuț!

* * *

Când popa, cântându-ți „Isaia-dânțuiește“, te va
purta pe la icône, mireasa ta se fugă de tine ca vaca
de strigoe!

* * *

Celibe gr. or. se te faci, și, ajungând la rangul de
protopop, prima nevastă ce vei despărți de bărbat, se-ți
facă proces de paternitate!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pro punga.

Dela mai mulți P. T. Domni, vechi abonenți ai
nostrii, ne-a sosit cuitanța despre abonamântul anu-
lui curent, trimisă cu ramburză (postutolvány — Nach-
nahme), înapoi. Asta s'a putut numai așa, că sau
domnii abonenți n'au fost acasă, sau poșta nu 'și-a
făcut datorința. Voința de a ne prescurta non datur.

Rogăm pe toți P. T. Domni, cari nu ne-au
plătit abonamântul să ne trimită abonamântul dim-
preună cu 20 cr. spese poștale nesmintit până 1
Octobre a. c.

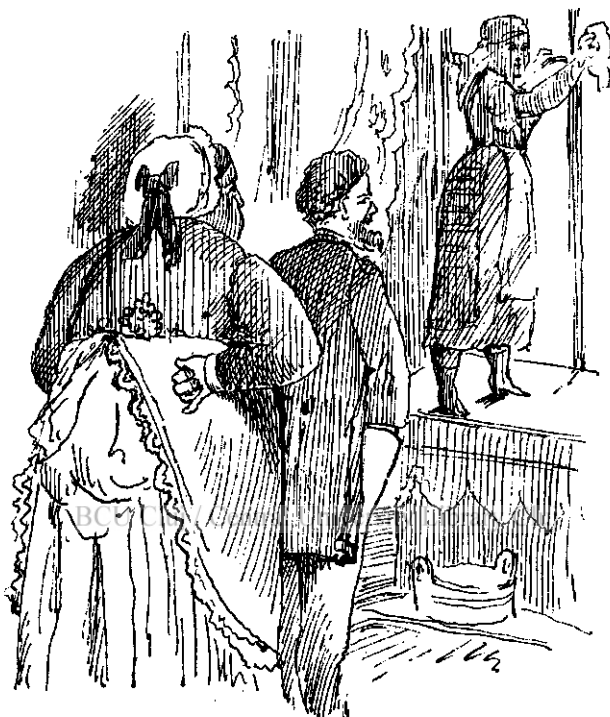
Administrațiunea Calicului.

Și-'n somn galant!

- Pentru ce te-ai culcat tu aici Niculiță?
  - Pentru-că dormind te ved în vis!
  - Hai tu mai bine la preumblare, și mă ai în faptă!
  - În vis îmi ești cu mult mai plăcută!
-

O scenă casnică.

Nevésta: Ce te uiți tu aji mereu la fereastă, până-când, în alte zile, nu te miști dela masă!

Bărbatul: De, mă îngrijesc ca fata se nu strice vr'o fereastă.

Fata: Dacă vrei se nu stric vr'o fereastă, atunci stâmpărate, nu mă tot gîdilî!

Dreptul canonic.]

Episcopul: Domnule părinte! Te fac atent la dreptul canonic, care prescrie, ca se nu ții decât o găzdõe și asta se fie cel puțin de 40 de ani!

Preotul: Pardon Eminentă! Eu am căutat destul dup'o găzdõe de 40 de ani, dar' înzëdar, și, ca se nu calc totuși dreptul canonic, 'mi-am luat două de câte 20 de ani!

Cătră corespondenții Calicului. Femea, dacă nu-i din Săcel, unde are vot activ la alegerea de preoți, se'și ție pupăza în afaceri bărbătești. O femeă, care 'și întinde nasul preste pragul activității sale naturale, chiar și dacă o chiamă Sofia, totuși nu e altceva decât un priculiciu.

Vorbesc la adresa Dómnei Sofia Popescu din Hodoș, care, prin informațiuni născocite, ma sedus a ataca în numărul din Aprilie a. c. pe părintele Șepețan din Chisetău.

Totodată constatez, că nu superiorii domnului profesor Bonfiniu merită de 2 ori 25, ci corespondentul nostru, Petru Stroia, pentru-că studentul de a 7. classă dela gimnasiul din Blăj, în compătimirea căruia am făcut întrebarea pedagogică din numărul trecut, n'a fost bătut cum, un asemenea mojiç, ar fi meritat!

Domnilor corespondenți și dómnelor corespondente! Cu tótă plăcerea ve fac serviții prin prelucrarea humoristică și satirică a materialului trimis, dar' una v'am rogat și ve rog: Comunicați-mi adevărul faptic, și lăsați-me pe mine se ve fac minciuni din adevărul comunicat.

Arătați-mi adevărul faptic, și vă asigur, că pe nime nu voi cruța. Nu, pentru-că în ochii mei ori-ce pecătos contra moralității publice e un porc de câne. Nu mă folosiți însé de mijloc de rěsbunare al pasiunilor personale, pentru-că me dóre inima, când, sedus fiind, atac persóne nevinovate.

Calendarul Calicului pe anul 1887

născându-se, s'a predat la mósă, ca s'e-'i lege buricul.

Afară de cunoştinţele calendaristice, Calendarul Calicului conţine un material original humoristic şi satiric, pe care ori-cine cetindul, de ris, s'e va ţinea de fole.

Preţul Calendarului Calicului, cu 25 ilustraţiuni, e numai 36 cr. sau 1 franc. Abonaţilor Calicului se espedează franco.

Colectanţii de abonaţi la Calendarul Calicului primesc după 10 exemplare, 2 gratis, după 30 exemplare, Calicul pe anul 1887, şi după 50 exemplare 5 fl. v. a.

Abonamentele se trimit până-n 1 Octobře a. c. la:

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Administraţiunea Calicului.

Haptak!

Scuturaţi-vă punga în visteria Calicului. Tóte res-tanţele abonamentelor la Calicul trebuie plătite până-n 1 Octobře a. c. Cine n'are bani s'e fure, numai s'e nu-'l prindă. Cine are şi nu plăteşte, s'e-'l prindă frigurile 9 luni, cât a primit Calicul pe aşteptare.

Brânză ne brânză, dar' Calicul nu se dă pe strepezi.

Administraţiunea Calicului.